

ВІН МІГ СТАТИ ЛЕГЕНДОЮ ДЛЯ ТАКИХ, ЯК ВІН, —
ДЛЯ ЛЮДЕЙ. ЯКБИ ЛЮДИ ІСНУВАЛИ

Він єдиний, на кого не подіяв страшний вірус, хто ще не боїться ультрафіолету, кому не потрібна чужа кров для існування, — хто не перетворився на вампіра. Будинок, що нагадує неприступну фортецю, — понурий склеп самотника... Він виходить, тільки щоб повернутися до сутінків, — виходить убивати. Тих, через кого втратив кохану дружину і милу донечку — все своє життя. Убивати з ненавистю, убивати з наукового розрахунку, убивати з почуттям виконаного обов'язку. І пізно зрозуміє, що сутінки — не лише час доби, коли пробуджуються вампіри. Це він заблукав у сутінках, шукаючи зброю. Бо сонце вже давно сходить над іншим світом...

Культовий науково-фантастичний роман неперевершеного Річарда Метісона з такою ж легкістю, з якою порушував душевний спокій читачів, зруйнував звичні поняття про містику як жанр жаский і розважальний, поєднавши давні легенди про вампірів з найкращими традиціями високої літератури. Навіть після екранізації Френсіса Лоуренса, після десятків творів більш і менш талановитих послідовників, яких письменник надихав услід за Реем Бредбері, Стівеном Кінгом і Діном Кунцем, роман не припиняє дивувати. Психологічна глибина і достовірність оповіді, пронизлива самотність головного героя, яку відчуваєш, як свою власну, жах, що змушує серце завмерти, а тоді несамовито калатати, приголомшливі філософські висновки про фінал людської цивілізації — таке під силу лише геніальному письменнику, Річарду Метісону, лауреату премії Едгара Аллана По та премії Гюґо, неодноразовому лауреату Всесвітньої премії Фентезі та премії Брема Стокера, почесному Гранд-майстру Горору і легенді Горору, ім'я якого 2010 року було записане до переліку авторів Зали слави наукової фантастики і фентезі.

WWW.BOOKCLUB.UA

ISBN 978-617-12-0836-0

9 786171 208360

РІЧАРД
МЕТІСОН
Я - ЛЕГЕНДА

Я - ЛЕГЕНДА

РІЧАРД МЕТІСОН

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

РІЧАРД МЕТІСОН

RICHARD MATHESON

I AM
LEGEND

A NOVEL

РІЧАРД МЕТІСОН

Я –
ЛЕГЕНДА

РОМАН

ХАРКІВ **КЛУБ**
2016 СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.111(73)
ББК 84(7Спо)
М54

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
Matheson R. I Am Legend : A Novel / Richard Matheson. —
New York : Orb Books, 1997. — 316 p.

Переклад з англійської *Євгена Гіріна*

Дизайнер обкладинки *Ігор Решетніков*

ISBN 978-617-12-0836-0 (укр.)
ISBN 978-0-312-86504-7 (англ.)

© Richard Matheson, 1995
© DepositPhotos.com / fotoatelier,
обкладинка, 2016
© Nemiro Ltd, видання українською мовою, 2016
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад та художнє оформлення, 2016

ЧАСТИНА I

СІЧЕНЬ 1976 РОКУ

РОЗДІЛ 1

У хмарні дні Роберт Невілл не знав точно, коли саме зайде сонце, тому часом вони з'являлися раніше, ніж він діставався домівки.

Якби він мав кращі розрахункові здібності, то міг би вираховувати приблизний час їхньої появи; а так він і досі користувався давньою звичкою визначати настання сутінків, дивлячись на небо, а в хмарні дні користі з того було мало. У такі дні він вважав за краще лишатися неподалік дому.

Походжаючи опівдні навколо будинку, він смалив цигарку, пускаючи з кутика рота цівку диму, — варто було перевірити, чи тримаються дошки на вікнах. Після несамовитих атак вони часто бували розколоті або надірвані, тож їх раз у раз доводилося замінювати; такої роботи він терпіти не міг. Сьогодні лиш одна

дошка була ослаблена. «Чи ж не дивина?» — подумалося йому.

Він також перевірів теплицю та водяний бак на задньому дворі. Часом конструкція навколо бака бувала пошкоджена, а водозбірники погнуті чи відламані. Бувало, що вони жбурляли каміння через високу огорожу, зрідка прориваючи підвісну сітку, тож доводилося міняти побиті шибки.

Утім, цього разу ані теплиця, ані бак не були пошкоджені, тож він попрямував до будинку по молоток і цвяхи. Відчинивши двері, він поглянув на власне спотворене відображення в потрісканому дзеркалі, яке прилаштував десь місяць тому до дверей. За кілька днів зазубрені шматки посрібленого скла почнуть відпадати. «Ну й грець із ним», — подумав він. Це останнє бісове дзеркало, яке він туди ліпитиме, — все одно марно. Краще повісити часник. Часник завжди спрацьовував.

Він повільно пройшов крізь тьмяну вітальню, звернув ліворуч у невеликий передпокій, знову ліворуч і опинився у своїй спальні.

Колись кімната була затишно обставлена, але ті часи минули. Тепер це було функціональне приміщення, а оскільки Невіллове ліжко та комод займали небагато місця, решту кімнати він переобладнав у майстерню.

Уздовж стіни стояв довгий верстак із твердої деревини; на ньому він прикріпив стрічкову пилку, токарний верстат, наждачне точило та лещата. На стіні по-

над верстатом були хаотично нагромаджені полиці з усіма потрібними Робертові інструментами.

Він підійняв з верстака молоток і визбирав декілька цвяхів із безладно розставлених відерець. Повернувшись надвір, він міцно прибив планку до віконниці. Невикористані цвяхи пожбурих у купу щебеню попід дверима.

Деякий час він стояв на галявині перед будинком, дивлячись уздовж завмерлої Сімарон-стрит¹. Він був чоловік високої статури, тридцяти шести років, англо-німецького походження.

Його обличчя не мало особливих прикмет, хіба що довгастих, рішучий рот і яскраво-блакитні очі, які тепер вдивлялися в обвуглені руїни сусідніх будівель. Він спалив їх, щоб убезпечити себе від нападу згори: таким чином, вони не дістануться до нього з дахів сусідніх будинків.

Почекавши ще кілька хвилин, він неквапом перевів подих і повернувся в дім. Пожбурих молоток на диван у вітальні, запалив чергову цигарку та зробив собі фірмовий ранковий коктейль.

Пізніше він змусив себе сходити на кухню та розчистити раковину, спустивши в подрібнювач купку сміття, що назбиралася за п'ять днів.

Він знав, що має спалити паперовий посуд, пообмітати меблі, вимести раковини, ванну й туалет, а ще

¹ Усі географічні назви, якщо не вказано інше, позначають об'єкти, розташовані в місті Лос-Анджелес, штат Каліфорнія, — найбільшому місті штату, другому за чисельністю місті в США.

змінити постіль та наволочки в спальні — проте настрою для цього не мав.

Живучи самітником, він перестав зважати на ці речі.

Наближався полудень. Роберт Невілл набирав повний кошик часнику в теплиці.

Попервах він на дух не зносив запах часнику в таких кількостях, а його шлунок постійно каламутило. Тепер же він був готовий іноді поклястися, що цим запахом просякнуті не лише будинок і все в ньому, а навіть його власне тіло.

Проте він цілком перестав зважати на запах.

Визбиравши достатньо головок, він повернувся в дім і скинув їх на сушарку в раковині. Клацнув вимикачем — світло замерехтіло і вже за мить спалахнуло на повну потужність. Роздратоване шипіння вирвалося крізь його стиснуті зуби. Знову цей бісів генератор. Треба діставати інструкцію та перевіряти проводку. А як відремонтувати не вийде, то доведеться встановлювати новий.

Він гнівно шарпнув ногою високий табурет, відсунувши його до раковини, узяв ніж і, втомлено пробурчавши, всівся.

Спершу він розділив кожну головку на маленькі серповидні зубчики. Потім розрізав кожен рожевуватий жорсткий зубець навпіл, розкриваючи всередині м'ясисті пуп'янки. Повітря наповнилося гострим мускусним ароматом. Коли терпіти стала несила, він клацнув перемикачем кондиціонера, і дихати вмить стало легше.

Далі він дістав з полиці ніж для коління льоду й почав робити дірки в кожному розрізаному зубчику. Просунувши крізь кожну дірку дрiт, став з'єднувати зубчики, виготовивши таким чином близько двадцяти п'яти разків часнику.

Спершу він розвішував разки понад вікнами. Але скоро вони призвичаїлися жбурляти у вікна каміння, тож розбиті шибки довелося прикривати обривками фанери, аж доки одного дня він не змінив їх на рівні ряди дощок. Тепер будинок виглядав як понурий склеп, але принаймні не доводилося більше боятися раптового дощу з уламків скла та залетілого каміння. Та й після встановлення трьох кондиціонерів стало не так уже й тяжко терпіти запах. У разі потреби людина призвичаюється до будь-яких умов.

Коли він закінчив розвішувати головки часнику в приміщенні, то вийшов надвір і пришпилів на забиті вікна по декілька свіжих в'язок, познімавши при цьому ті, що вже повидихалися.

Йому доводилося робити це двічі на тиждень. Допоки він не знайде чогось дієвішого, це й надалі залишатиметься його першою лінією оборони.

«Оборона? — інколи гадав він. — Але для чого?»

Решту світлої частини дня він виготовляв кілки.

Він виточував їх на токарному верстаті з довгастих, товстих стрижнів шканту¹, розпилюючи його на шматки

¹ Невеликий дерев'яний кріпильний виріб циліндричної форми. Шканти виготовляють із довгих стрижнів, нарізаючи ті на менші шматки.

З М І С Т

Частина I. Січень 1976 року.	5
Розділ 1	5
Розділ 2	19
Розділ 3	27
Розділ 4	35
Розділ 5	45
Частина II. Березень 1976 року	55
Розділ 6	55
Розділ 7	68
Розділ 8	74
Розділ 9	81
Розділ 10.....	93
Розділ 11.....	104
Розділ 12.....	111
Розділ 13.....	121
Розділ 14.....	140

Частина III. Червень 1978 року	149
Розділ 15	149
Розділ 16	158
Розділ 17	167
Розділ 18	188
Розділ 19	197
Частина IV. Січень 1979 року	202
Розділ 20	202
Розділ 21	210

Літературно-художнє видання

МЕТІСОН Річард

Я — легенда

Роман

Керівник проекту *З. О. Бакуменко*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. В. Стратілат*
Редактор *Р. А. Трифонов*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *І. О. Гнідая*
Коректор *Т. М. Новаченко*

Підписано до друку 28.03.2016. Формат 84x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Adonis». Ум. друк. арк. 11,76.
Наклад 10000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: corp@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.tfornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

• за телефонами довідкової служби
(050) 113-93-93 (МТС); (093)170-03-93 (life);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88

• на сайті Клубу: www.bookclub.ua
• у мережі фірмових магазинів
див. адреси на сайті Клубу або за QR-кодом
Надсилається безплатний каталог

***Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці***

e-mail: publish@bookclub.ua

**Для гуртових
клієнтів**

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Метисон Р.

М54 Я — легенда : роман / Річард Метисон ; перекл. з англ.
Є. Гіріна. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного До-
звілля», 2016. — 224 с.

ISBN 978-617-12-0836-0 (укр.)

ISBN 978-0-312-86504-7 (англ.)

Роман геніального фантаста Річарда Метисона про зомбіапокаліпсис, спричинений невідомим вірусом. Оплакуючи близьких і навіки втрачене минуле, Роберт Невілл, єдиний носій імунітету до нього, день за днем, місяць за місяцем убиває колишніх людей, перетворених вірусом на вампірів. Крізь сутінки він хоче прокласти дорогу до тих, хто, подібно до нього, ще протистоїть крижаному жаху, на який перетворився світ. Але, шукаючи порятунку від самотності, Невілл знаходить неочікуване — новий світ, де місця йому вже немає.

УДК 821.111(73)
ББК 84(7Спо)